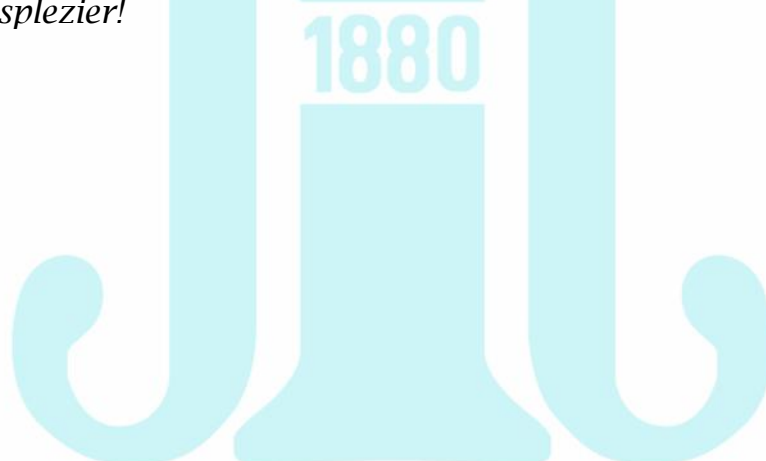

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE VERKRACHTING

(Lo stupro)

Monoloog voor een vrouw

1980
door

Dario Fo

Vertaling : Monique Jacquain

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.2453

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE VERKRACHTING* op te voeren moet de naam van auteur *DARIO FO* ; vert. *Monique Jacquain* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/029
ISBN 978-90-385-05725

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Dario Fo

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

In het midden van de lege scène staat een stoel.

Inleiding

Door de idiote mentaliteit die ook nog in onze tijd de mensen kenmerkt kan een vrouw de publieke opinie er enkel van overtuigen dat ze werd verkracht als ze het "geluk" heeft zich vol schrammen en builen, en bloedend als een rund, bij de politie en bij een dokter te kunnen vertonen. De mensen zijn trouwens pas helemaal overtuigd als ze dood is... Een lijk met duidelijke sporen van mishandeling is een pracht van een bewijsstuk...

(noot van de vertaalster: nu volgt een stuk dat gebonden was aan de Italiaanse actualiteit bij de première van deze monoloog, en beschouwingen over het uitblijven van een wet die er inmiddels kwam - ik laat deze passus weg)

Meisjes worden op weg naar school aangerand, bedlegerige vrouwen in het ziekenhuis verkracht, feitelijk gescheiden vrouwen met geweld door hun man aan hun "echtelijke plichten" herinnerd...

Het meest obscene aspect van de zaak zijn de terroristische methodes waarmee politie, geneesheren, rechters en advocaten van de tegenpartij een vrouw proberen te intimideren als ze na een verkrachting gebruik maakt van haar recht om een klacht in te dienen, en de illusie koestert dat men haar verhaal zal geloven.

Dit draait dan uit op een smerig ritueel van verdachtmakingen, ongeloof, spot:

GENEESHEER : Zegt u mij eens, juffrouw - of mevrouw - hebt u tijdens de aanranding uitsluitend walg gevoeld voor uw verkrachters, of misschien toch ook een tikkeltje bevrediging... onbewust, natuurlijk?

POLITIEBEAMBTE : Was het niet ergens vleiend voor u dat verschillende mannen -

vier, als ik mij niet vergis - STIJF stonden van bewondering?

RECHTER : Bent u altijd passief gebleven of voelde u zich op een bepaald ogenblik toch niet enigszins bij de zaak betrokken?

GENEESHEER : Kreeg u er soms geen lustgevoelens door?

ADVOCAAT TEGENPARTIJ : Bent u nat geworden?

RECHTER : Hebt u er op geen enkel ogenblik aan gedacht dat men uw gekreun - dat uiteraard aan lichamelijke pijn te wijten was - wel eens anders kon interpreteren?

POLITIEBEAMBTE : Bent u er geil van geworden?

GENEESHEER : Bent u klaargekomen?

ADVOCAAT TEGENPARTIJ : Indien dit het geval was, hoe dikwijls?

Het stuk dat ik nu ga voordragen is overgenomen uit een reportage in Quotidiano Roma. Aan de inhoud werd niets gewijzigd, het getuigenis werd enkel in een meer theatrale vorm gegoten.

FRANCA : *(gaat zitten op de enige stoel, die midden op de scène staat)* De radio speelt.

Maar het dringt pas na een tijdje tot mij door. Het duurt een paar minuten voor ik beseft dat er iemand een lied zingt. Ja, het is een radio. Lichte muziek. Zo van Ik blijf altijd bij jou, want je ogen zijn zo blauw, ik blijf je altijd trouw, omdat ik zo van je hou... enzovoorts enzovoorts.

Ik voel een knie, één enkele knie, tegen mijn rug drukken, alsof de persoon die mij langs achter vasthoudt met zijn andere knie op de grond steunt. Hij houdt mijn handen stevig in de zijne gekneld en draait ze naar binnen.

Vooraf mijn linkerhand.

Waarom weet ik niet. Misschien is hij linkshandig?

Ik begrijp niet wat mij overkomt.

Ik voel de panische angst opkomen van wie beseft dat hij op het punt staat zijn denkvermogen, zijn stem, het gebruik van de juiste woorden te verliezen.

Ik geef me slechts heel geleidelijk rekenschap van de situatie. God, wat een chaos in mijn hoofd!